Протокол № 3
засідання педагогічної ради
Новоолександрівської загальноосвітньої школи –
дитячого садка І – ІІІ ступенів
«Індикатори сучасної якісної освіти: інноваційна діяльність, творчо-пошукова активність, продуктивна співпраця учасників освітнього процесу»

від 24 грудня 2018р
Голова педагогічної ради – Береговий В.М.
Секретар педагогічної ради – Мялик О.М.
Присутні: вчителі школи в кількості 19 осіб.
Відсутні: -

Порядок денний

1.Про виконання рішення попередньої педради.
2.Економічне виховання дітей в дошкільному віці
3. Робота класних керівників, щодо профілактики правопорушень та злочинності, СНІДу, наркоманії, алкоголізму
4. Емоційна нестійкість дитини. Психологічний супровід адаптації до нових умов навчання учнів 1 класу в І семестрі поточного навчального року.
5. Стан викладання історії України у 5 -11 класах.

І. СЛУХАЛИ: Берегового В.М. директора школи, який нагадав присутнім рішення попередньої педради та повідомив про їх виконання.
УХВАЛИЛИ:
1. Інформацію Берегового В.М. взяти до відома.

ІІ. СЛУХАЛИ: вихователя дитячого садка Шлапак І.Ф., яка повідомила, що підібрано дидактичні матеріали для формування логіко-математичної компетентності, пам'яті, уваги дошкільників, в наявності новинки методичної літератури: В.А. Старченко «Обґрунтування технології формування у старших дошкільників логіко-математичної компетентності», В.А. Старченко «Цікава математика для молодшого дошкільника», М.О. Бежєнова «Цікава математика», Г.В. Гаркуша «Цікава математика»; З.А. Михайлова «Ігрові завдання для дошкільників», Л.В. Артемова «Колір, форма, величина, число»; В.П. Новікова «Математика в дитячому садку».
Зібрані конспекти занять, перспективне планування роботи з дітьми, рекомендації для батьків, упорядковані папки «Цікава математика», «Математична скарбничка», які містять в собі ілюстрований матеріал для розвитку логічного мислення дітей (орієнтування в просторі, орієнтування в часі, геометричні фігури, вирішення задач, лічба, логічні завдання тощо); в наявності таблиці для проведення занять з математики; підібраний

різноманітний роздатковий матеріал для дітей (звірята, грибочки, тварини, геометричні фігури тощо).

У наявності динамічний демонстраційний та роздатковий матеріал з розвитку математичної компетентності.

У старшій групі (вихователь Коновалова Т.А.) створений куточок пізнавальної активності. У вільному користуванні дітей геометричні головоломки, лічильні палички, математичний планшет, втулки, шнурівки, мозаїки.

Для підготовки руки дитини до письма в старшій групі використовують у роботі з дошкільниками математичні зошити, для дітей молодшого та середнього віку прописи «Весела лічба».

Вихователем різновікової групи (вихователь Шлапак І.Ф.) зібрано папку сенсорного розвитку дошкільників. У ній містяться демонстраційні та роздаткові матеріали, ігри для роботи з дітьми та батьками. Багато ігор виготовлено власними руками: «Будиночки», «Прищепковий театр», «Будиночок для паличок», «Підбери за кольором кораблика», «Кульки-липучки», «Прикрась ялинку геометричними фігурами», багато різноманітних шнурівок .

У методичному куточку різновікової групи упорядковано папку «Цікава математика», яка містить ілюстрований матеріал для розвитку логічного мислення дітей; підібраний різноманітний роздатковий матеріал для дітей (геометричні фігури; кубики пластмасові; лото арифметика; цифрове лото; комплект матеріалів із формування математичної компетентності від 4-х років; лічильний матеріал від 0 до 10; цифри, форми, кольори (набір карток 30 шт.); математичні ігри; логіка і конструювання; мозаїка; усе для лічби). Матеріал сприяє підвищенню ефективності навчання, допомагає залучати дітей до практичної діяльності, полегшує засвоєння та усвідомлення матеріалу.

Для індивідуальної та групової роботи педагоги закладу використовують робочі зошити готуємо дитину до школи «Математика» для вихованців старшої підгрупи. Упорядкований куточок «Математична скарбничка»: геометрична мозаїка, ігри на знаходження різниці. Матеріали мобільні, їх склад постійно змінюється, тому ігри завжди цікаві для дошкільнят.

УХВАЛИЛИ:

Провести відкриті заняття різновікової групи з математики.

ІІІ. СЛУХАЛИ: Заступника директора з виховної роботи Лємєшову Т.В., яка повідомила про те, що превентивне виховання посідає важливе місце в системі виховної роботи класного керівника. Воно включає в себе підготовчі та профілактичні дії вчителя, спрямовані на запобігання формування в учнів негативних звичок, рис характеру, проявам асоціальної поведінки та організацію належного догляду за діяльністю школярів.

Система превентивного виховання – це керована діяльність, яка

забезпечує теоретичну і практичну реалізацію заходів превентивного характеру, спрямованих на попередження, подолання відхилень у поведінці школярів і запобігання розвитку різних форм їх асоціальної, аморальної поведінки. Всі превентивні заходи, які складають систему роботи школи по превентивному вихованню учнівської молоді можна розділити на три типи: первинна, вторинна і третинна превенція (запобігання).

Первинна або переважно соціальна превенція спрямована на збереження і розвиток умов, що сприяють здоров'ю, збереженню життя дітей і на попередження несприятливого впливу на нього факторів соціального і природного середовища. Основним завданням вторинної (ранньої) превенції є якомога раніше виявлення негативних змін в поведінці дитини з метою попередження їх подальшого розвитку. Третинна або цілеспрямована превенція включає сукупність заходів, спрямованих на попередження переходу відхилень у поведінці в більш важку стадію.

Педагогічна превенція – це частина загального навчально-виховного процесу школи. Вона представлена двома основними групами засобів: загальною ранньою превенцією з усіма учнями і спеціальною превенцією з важкими учнями та їх батьками. Для досягнення належного результату в роботі з підлітками педагогічний колектив школи залучає до виховного процесу батьків, громадські організації, органи місцевого самоврядування, правоохоронні органи. Така співпраця забезпечує стійкість і стабільність навчально-виховного процесу, сприяє усуненню психолого-педагогічних порушень соціальної адаптації неповнолітніх.

Для вирішення проблеми запобігання скоєння неповнолітніми правопорушень в школі створена дієва система правовиховної роботи.

Превентивне виховання в школі – це система підготовчих та профілактичних дій педагогів, спрямованих на запобігання формуванню в учнів негативних звичок, рис характеру, проявам асоціальної поведінки підлітків та організацію належного догляду за діяльністю школярів.

Мета превентивного виховання: підвищити рівень обізнаності в правовій освіті, з проблематики ВІЛ/СНІД, шкідливих звичок; ознайомитися з сучасними профілактичними програмами; навчитися сучасних технологій профілактичної роботи в школі.

Завдання превентивного виховання: забезпечення в учнів високих моральних рис, які є головним чинником вибору способів поведінки., забезпечення подолання окремими учнями шкідливих звичок і навичок, що сформувалися внаслідок помилок і недоліків виховання.

Ріст ефективності превентивного виховання відбувся завдяки:

- стимулюванню здорового способу життя і позитивної соціальної орієнтації учнів;
- використанню активних форм і методів виховного впливу на учнів (діалогів, тренінгів, дискусій, акцій);
- використанню досягнень педагогічної та психологічної науки;
- здійснення виховання на засадах гуманізму, демократизму, доброзичливості, партнерських взаємин.

У навчальному закладі здійснюється просвітницька робота щодо запобігання правопорушенням і пропаганди здорового способу життя. Відбуваються виступи агітбригади з пропаганди здорового способу життя, усні журнали, виставки плакатів і малюнків «СНІД –чума ХХ століття», «Антиреклама алкоголю і тютюну», зустрічі з працівниками правоохоронних органів і медичними працівниками, перегляд фільмів. Правовий аспект превентивного виховання в школі передбачає охорону і захист прав особистості, формування в учнів правової культури. Проводяться уроки права, тижні правових знань, здійснюється індивідуальна робота з дітьми схильними до правопорушень, з дітьми, які потребують корекції поведінки, класні години на правові теми тощо. У роботі методичного об'єднання класних керівників також приділяється значна увага попередженню правопорушень та профілактики неуспішності школярів.

В основу системного-комплексного підходу до здійснення виховного процесу в школі покладено врахування вікових особливостей дітей. У середніх класах – це створення, в першу чергу, сприятливої психолого-педагогічної атмосфери, проведення ранньої діагностики й педагогічної корекції відхилень у поведінці, усебічне вивчення індивідуальних особливостей учнів, виявлення дітей з відхиленнями у поведінці і розвитку. Заслуговує уваги робота вчителів, які проводять ранню діагностику: визначають сім'ї, у яких вихованню дітей не приділяється належна увага, знайомляться із сімейними умовами, з'ясовують, яка допомога потрібна батькам у вихованні дитини. У старших класах робота спрямовується на пізнавально-інтелектуальну діяльність учнів.

У закладі розроблена система профілактичної роботи:

1.Класні керівники вивчають особливості контингенту учнів, причини виникнення важковиховуваності, передовий досвід роботи з цими учнями, визначають шляхи вдосконалення роботи з ними та їх сім'ями.

2.Заступник директора з виховної роботи планує виховну роботу з учнями, що входять до групи ризику, кризовими сім'ями, координує і узгоджує план роботи школи з планами роботи класних керівників.

3.Класні керівники виявляють та вивчають інтереси, здібності, нахили учнів, залучають їх до позакласної та шкільної діяльності.

4.Вчителі-предметники надають індивідуальну допомогу в ліквідації прогалин в знаннях.

5.Педагог-організатор залучає до роботи в гуртках, секціях, загальношкільних заходах.

6.Органи учнівського самоврядування залучають до різних видів суспільно-корисної діяльності.

7.Батьківський комітет школи співпрацює з педагогічним колективом в організації педагогічного всеобучу батьків, заслуховує на засіданнях учнів з групи ризику та їх батьків.

8.Бібліотекар школи планує розвиток читацьких інтересів учнів.

У навчальному закладі протягом кількох років діє єдина загальношкільна

система обліку відвідування учнями занять. Щоденно черговий вчитель на початку робочого дня збирає дані про учнів, відсутніх на уроках, уточнює причини відсутності та заповнює журнал обліку відсутності учнів на уроках. Кожний класний керівник веде облік відсутності учнів свого класу в класному журналі, збирає документи про причини відсутності кожного учня(довідки з лікарні(ФАПу) про хворобу, заяви батьків тощо).

Слід також зазначити, що в результаті цілеспрямованої роботи класних керівників та адміністрації вдалося знизити кількість уроків, пропущених без поважних причин.

Класні керівники, вчителі-предметники забезпечують постійний контроль за охопленням навчанням учнів та їх відвідуванням навчальних занять. Активно застосовують різноманітні форми підвищення мотивації учнів до навчання. На кожному уроці контролюють відвідування учнями навчальних занять. У кожному конкретному випадку відсутності учнів на заняттях невідкладно з'ясовують причини, встановлюють місце перебування дитини.

Учні, які систематично або тривалий час не відвідують заняття без поважних причин, відсутні.

УХВАЛИЛИ: Провести виховні години та зустрічі з представниками відповідних органів.

IV. СЛУХАЛИ: учителя 1 класу Хомич Г.М., яка повідомила присутніх, що початок навчання дитини в 1 класі – складний і відповідальний етап у житті.

Адаптація дітей-першокласників до навчання в школі
Учень - це не посудина, яку потрібно заповнити,
учень - смолоскип, який треба запалити.

Початок навчання в школі - один з найбільш складних і відповідальних моментів в житті дітей як в соціально - психологічному, так і у фізіологічному плані. Проблема підготовки учнів до життя в новому соціально економічному і культурному просторі знаходить особливу актуальність в зв'язку виникаючими питаннями про ефективність початкового етапу навчання. Тому виникає питання, якою мірою здатна виступаюча до школи дитина вчитися без утруднень? Дитина, що не досягла необхідного рівня розвитку, не звиклий до шкільного життя в період адаптації стикається в школі з масою труднощів і невдач, що може мати негативні наслідки. У зв'язку з цим виникла необхідність перегляду роботи з питань спадкоємності між ланками, систематизувати і шукати причини, намітити шляхи рішення проблеми адаптації першокласників.

Початок навчання дитини в 1-му класі - складний і відповідальний етап у її житті. Адже відбувається дуже багато змін. Це не тільки нові умови життя та діяльності - це й нові контакти, нові стосунки, нові обов'язки. Змінюється соціальна позиція: був просто дитиною, тепер став школярем. Змінюється соціальний інститут навчання і виховання: не садочок, батьки,

бабуся, а школа, де навчальна діяльність стає провідною. Змінюється все життя дитини: все підпорядковується навчанню, школі, шкільним справам і турботам.

Про складності і значущості періоду, пов'язаного з адаптацією дитини в школі, сказано і написано у вітчизняній психологічній і педагогічній літературі багато наукових робіт. Саме в ці перші місяці починають формуватися ті системи відносин дитини зі світом і самим собою, ті стійкі форми взаємин з однолітками і дорослими, і базові навчальні установки, які в істотній мірі визначає в подальшому успішність його шкільного навчання, ефективність стилю спілкування, можливості особистісної самореалізації у шкільному середовищі.

Звикання до школи - тривалий індивідуальний процес. Згідно зі статистикою, тільки 50% дітей адаптується до нових умов і вимог протягом півроку. Другій половині потрібно більше часу. Процес адаптації складається з багатьох, тісно взаємозв'язаних, аспектів: соціального, педагогічного, фізіологічного, психологічного тощо. Що стосується фізіологічної адаптації, то медики відзначають, що більшість першокласників хворіє у вересні, деякі діти втрачають вагу в перші 2-3 місяці навчання, деякі скаржаться на втому, головний біль, стають примхливими. Це не дивно, оскільки на 6-річних малюків обрушується лавина завдань, що вимагають від них розумового і фізичного напруження. Соціально-психологічна адаптація полягає в освоєнні нового соціального статусу «учень», а також у налагодженні ефективного спілкування з однолітками і вчителем.

Шкільна адаптація включає в себе біологічну, психологічну і соціальну адаптацію.

Біологічна адаптація - це пристосування до нового режиму навчання й життя. Життя плинне, суперечливе, малопередбачуване: не встиг пристосуватися відчути стабільність існування, як трапляється таке, що докорінно змінює плани, суттєво впливає на самопочуття, змушує пристосовуватися до нового й незвичного.

Психологічна адаптація - це входження до нової системи вимог, пов'язаних з виконанням навчальної діяльності. Процес взаємодії особистості й середовища полягає в пошуку й використанні адекватних засобів і способів задоволення основних її потреб, до яких належать потреба в безпеці, фізіологічні потреби (у їжі, сні, відпочинку тощо), потреба в прийнятті та любові, у визнанні та повазі, у самовираженні, самоствердженні й у розвитку. Тим самим закладаються можливості для успішної соціальної адаптації й соціалізації дитини.

Соціальна адаптація - це процес входження до учнівського колективу. Соціальну адаптацію розглядають як завершальний, підсумковий етап адаптації в цілому, що забезпечує як фізіологічне і психологічне, так і соціальне благополуччя особистості. Першокласник повинен пристосуватись до вимог тих соціальних груп, що характерні для школи (учнівська група, вчителі, інші класи тощо).

Розглянемо чинники, що впливають на успішність адаптації дитини до школи:

• функціональна готовність до початку систематичного навчання: організм дитини повинен досягти такого рівня розвитку окремих органів і систем, щоб адекватно реагувати на дії зовнішнього середовища.

• вік початку систематичного навчання: не випадково адаптаційний період у шестирічок більш тривалий ніж у семирічок. У шестирічок спостерігається більш висока напруженість всіх систем організму, більш низька і нестійка працездатність. Рік, що відокремлює шестирічну дитину від семирічної, дуже важливий для її фізичного, функціонального і психічного розвитку. Саме в цей рік формуються такі важливі новоутворення: інтенсивно розвивається регуляція поведінки, орієнтація на соціальні норми і вимоги, закладаються основи логічного мислення.

• стан здоров'я: це один з основних факторів, що впливають не лише на діяльність і успішність процесу адаптації до школи, а й на процес подальшого навчання. Найбільш легко адаптуються здорові діти.

• рівень тренованості адаптаційних механізмів: безумовно, першокласники, що відвідували раніше дитячий сад, значно легше адаптуються до школи, ніж «домашні», не звичні до тривалого перебування в дитячому колективі;

• особливості життя дитини в сім'ї: велике значення мають такі моменти як психологічна атмосфера в сім'ї, взаємостосунки між батьками, стиль виховання, статус дитини в сім'ї, домашній режим життєдіяльності дитини тощо;

• психологічна готовність до шкільного навчання: психологічна готовність передбачає інтелектуальну готовність (рівень розвитку пізнавальних здібностей), емоційно-вольову готовність (емоційна зрілість, адекватність емоційного реагування, вольова регуляція поведінки) і особову готовність (мотиваційна готовність, комунікативна готовність);

• раціональна організація учбових занять і режиму дня: однією з головних умов, без яких неможливо зберегти здоров'я дітей протягом навчального року, є відповідність режиму учбових занять, методів викладання, змісту і насиченості учбових програм, умов зовнішнього середовища віковим можливостям першокласників;

• відповідна організація рухової активності дитини: рухова активність – найефективніший спосіб попередження і своєчасного запобігання стомлення, підтримки високої працездатності.

Можна виділити наступні ознаки адаптації дитини до школи:

1. Процес навчання викликає у першокласника позитивні емоції, він упевнений в собі і не відчуває страх.

2.Новоспечений учень справляється зі шкільною програмою.

3. Дитина проявляє самостійність при виконанні домашніх завдань і звертається за допомогою до мами або тата тільки після того, як самостійно спробувала його виконати.

4. Першокласник задоволений своїми стосунками з однокласниками і вчителем.

Оптимальний адаптаційний період складає один-два місяці. Залежно від різних чинників рівень адаптації дітей до нових умов може бути різним: високим, нормальним і низьким. Адаптація дитини до школи процес не односторонній: не тільки нові умови впливають на малюка, але і сам він намагається змінити соціально - психологічну ситуацію.

Високий рівень адаптації. Першокласник позитивно ставиться до школи: правила і вимоги сприймає адекватно; навчальний матеріал засвоює легко; глибоко і повно оволодіває програмовим матеріалом; розв'язує ускладнені задачі, чемний, уважно вислуховує вказівки, пояснення вчителя; доручення виконує охоче й сумлінно, без зовнішнього контролю; виявляє високу зацікавленість до самостійної навчальної роботи, готується до всіх уроків; має у класі позитивний статус.

Середній рівень адаптації. Першокласник позитивно ставиться до школи: відвідування уроків не викликає в нього негативних переживань, розуміє навчальний матеріал, коли вчитель пояснює його досить детально і наочно; засвоює основний зміст програми з усіх предметів, самостійно розв'язує типові задачі; зосереджений і уважний під час виконання завдань, доручень, вказівок учителя, водночас потребує контролю з боку дорослого; зосередженим буває тільки тоді, коли робить щось цікаве для себе; майже завжди готується до уроків; доручення виконує сумлінно; дружить з багатьма однокласниками.

Низький рівень адаптації. Першокласник негативно або байдуже ставиться до школи: часто скаржиться на здоров'я, погане самопочуття, у нього переважає пригнічений настрій; спостерігаються порушення дисципліни; матеріал, який пояснює вчитель, засвоює фрагментарно; самостійна робота з підручником викликає труднощі, під час виконання самостійних завдань не виявляє до них інтересу; до уроків готується нерегулярно, потребує постійного контролю, систематичних нагадувань і

спонукань як з боку вчителя, так і з боку батьків; може зберігати працездатність і увагу за наявності тривалих пауз для відпочинку; для розуміння нового матеріалу і розв'язування задач за зразком потребує значної допомоги вчителя і батьків; доручення виконує під контролем і без особливого бажання; пасивний, близьких друзів не має, знає імена й прізвища лише частини однокласників. Зрозуміло, що є досить тісний причино-наслідковий зв'язок між рівнем адаптації школяра і системою тих чинників, умов, у яких він виховувався

Щоб адаптація першокласника пройшла успішно повинні виконуватися такі умови:

1. Спрямованість навчально-виховного процесу на інтереси дитини. Ставлення до неї як до суб’єкта у педагогічному процесі, включення її у суб’єкт-суб’єктні взаємини у системі "вчитель – учень", " учень – учень". Учні визнаються і приймаються як рівноправні партнери, що мають власну думку, здатні зробити свідомий вибір, вільні у своєму волевиявленні та діях (у розумних межах). Педагогічна стратегія базується на відмові від стандартів та шаблонів у виховному процесі, на нездійсненні насилля над природою дитини, розумінні самоцінності дитячого життя та вікового етапу розвитку шестирічних першокласників.

2. Створення сприятливого психологічного клімату як у школі, так і в сім’ї, за якого панує любов, повага, взаєморозуміння, співчуття і терплячість.

3. Віра в унікальність кожної дитячої особистості, зацікавленість у долі кожної дитини, створення атмосфери успіху.

4. Надання допомоги дитині в усвідомленні себе як особистості. Вихованець має знати про існування у собі істинного, вищого "Я", яке є джерелом альтруїстичних почуттів, нерозкритих потенційних можливостей.

5. Забезпечення оптимального фізичного, розумового, психічного розвитку дитини.

6. Розвиток мотиваційної сфери дитячої особистості.

7. Розвиток необхідних психологічних якостей: ініціативності, здатності до вмотивованого ризику, адекватної самооцінки, високої працездатності, сили волі, самодисципліни, відповідальності, вміння розподіляти свій час, впевненості, самоповаги, стійкості у подоланні труднощів.

8. Збагачення та розширення Я-образу дитини через розширення сфер її діяльності. Забезпечення простору для вияву і розвитку інтелектуальних, творчих, художніх, спортивних тощо здібностей дітей, підтримка їх життєрадісності. Формування навичок творчого саморозвитку.

9. Здійснення психологічної підтримки дитини (під якою розуміється процес, у якому дорослий зосереджується на позитивних сторонах дитини з метою зміцнення її самооцінки, допомагає повірити в себе, уникнути помилок, підтримує при невдачах) шляхом опори на сильні сторони дитини, уникнення підкреслення її промахів, демонстрації оптимізму, задоволення, любові та поваги до неї, прийняття індивідуальності дитини, виявлення віри у неї, уникнення дисциплінарних заохочень і покарань, надання дозволу самостійно вирішувати проблеми там, де це можливо, здійснення взаємодії з дитиною, проведення з нею більше часу.

10. Забезпечення індивідуально-диференційованого підходу до дітей.

11. Дотримання єдності у виховній роботі членів родини, школи та позашкільних установ, що здійснюють виховання учня.

12. Виховання у дитини почуття соціальної відповідальності. Гармонійне поєднання розвитку здібностей дитини з її морально-етичним розвитком для упередження дитячого егоцентризму та поступового становлення соціальної установки "не люди для мене, а я для людей".

Дезадаптація - це порушення в навчанні і в поведінці, конфліктні стосунки, психосоматичні захворювання. Така дитина прагне відчуження, не приймає правил соціуму. Не може прийняти темп шкільного життя. Спільні зусилля вчителів, педагогів, батьків, лікарів, шкільного психолога і соціального педагога здатні понизити ризик виникнення у дитини шкільної дезадаптації і труднощів навчання.

Причини дезадаптації:

1.Відсутність позитивної установки дошкільного життя (батьки залякують школою).

2.Не сформованість продуктивних форм спілкування з ровесниками (комунікативні труднощі).

3.Незнання вчителем індивідуально-психологічних особливостей дитини, авторитарний характер педагогічної діяльності вчителя.
4.Невідповідність режиму, методів виховання і в школі.

5.Недостатній інтелектуальний розвиток дитини, відсутність допомоги з боку батьків і вчителя.

Ознаки дезадаптації : підвищена стомлюваність, дратівливість, спалахи гніву, замкнутість, погана успішність, агресивність або, навпаки, надмірна соромливість, підвищена тривожність, низька самооцінка.

Прояви дезадаптації: відставання від програми; швидка втомлюваність; недисциплінованість; невміння будувати відносини з однолітками та дорослими; підвищена тривожність, плаксивість; глибокий спад працездатності наприкінці дня; неадекватна поведінка; неуспішність у навчанні.

При перших ознаках дезадаптації необхідно проводити роботу з батьками про труднощі дитини. Тільки безумовне сприймання дитини батьками, розуміння та підтримка в складних ситуаціях створюють відчуття захищеності, внутрішнього комфорту дитини.

Головна роль в створенні сприятливого клімату в класі належить вчителю. Йому необхідно постійно працювати над підвищенням рівня учбової мотивації, створюючи дитині ситуації успіху на уроці, під час зміни, в позашкільній діяльності, в спілкуванні з однокласникам.

Рекомендації вчителям щодо успішної адаптації учнів 1 класів:

1. Урахування вікових і індивідуальних психологічних особливостей дітей.
2. Демонстрація вчителем віри в успіх дитини.
3. Зняття неуспішного оцінювання на перших етапах навчання.
4. Запобігання груповій критиці дитини або її робіт, а також порівнянь її помилок з постійними успіхами інших учнів.
5. Порівняння якості роботи дитини тільки з її попередніми роботами.
6. Вказуючи на помилки, намітити шлях до успіху.
7. Акцентування уваги на успіхах учня, перемогах.
8. Створення ситуацій успіху.
9. Надання емоційної підтримки учням словами, поглядом, дотиком.
10. Запобігання частому використанню в мові слів-заперечень.
11. Уроки організовувати лише на позитивних емоціях.
12. Недопустимі ситуації стресу на уроках.
13. Використовувати гру, наочність .
14. Пам’ятати правило: «Учитель, який використовує у роботі з 6-річками лише книжку і дошку – нічому не вчить»

Надзвичайно велике місце в адаптації дитини до школи належить сім’ї. Тому велике значення в профілактиці труднощів адаптації має поглиблена психологічна консультація на основі тестування та спостереження. Батькам необхідно давати рекомендації з урахуванням індивідуальних особливостей дитини – як правильно підготувати її до школи, які проблеми спіткають майбутнього школяра вже в процесі навчання, як подолати труднощі адаптаційного періоду.

Як можуть допомогти батьки?

1. Пояснити дитині, що означає «бути школярем» та для чого це потрібно. Розповідати про школу, про існуючі в ній правила, щоб дитина була обізнана і, відповідно, відчувала себе впевнено, не боялася і не сумнівалася у своїх здібностях.
2. Продумати режим дня і суворо його дотримуватися.
3. Навчити першокласника задавати вчителю питання (не боятися і т.д.).
4. Розвивати навички емоційного контролю, вміння підкорятися правилам.

5. Пояснити, що означає «акуратно», «старанно», формувати самооцінку.
6. Розвивати комунікабельні здібності.

7. Підтримувати бажання вчитися.
8. Вислуховувати уважно дитину, радити, як діяти в тій чи іншій ситуації.
9. Активно взаємодіяти з учителем і шкільним психологом.

Діти часто не розуміють власних потреб та почуттів, але у кожного з них є 5 найбільших потреб, які у кожної дитини виявляються в різній мірі. Знання цих потреб будуть корисні не лише батькам, а і вчителям. Деякі діти найбільше цінують час, який проводять з ними батьки, для інших важливіші подарунки чи допомога, а є діти які цінують обійми.

Батькам корисно знати про ці важливі потреби, щоб завжди мати тісний контакт з власними дітьми, а також вплів на них.

1. Слова підтримки . Дорослі рідко хвалять дітей, частіше помічають помилки ніж досягнення. Якщо для Вашої дитини найважливішою Вашою допомогою є слова підтримки – хваліть.
2. Час . Вам необхідно потрапити у світ вашої дитини. Постарайтеся, щоб його інтереси стали Вашими. Не жалкуйте для дитини часу. Грайте, навчайтеся, розмовляйте дивлячись в очі дитині, так, щоб дитина знала, що Ваш дорогоцінний час належить лише їй.
3. Подарунки . Не зловживайте подарунками. Вони можуть втратити вплив на Вашу дитину, а у дитини сформується неправильна система цінностей. Якщо Ви ретельно вибираєте подарунок, даруйте його зі словами «Цей подарунок я вибрав тому, що дуже люблю тебе». Навіть відмовляючись, щось подарувати можна виражати любов. Наприклад «Ні, ми не будемо купувати змію, я дуже сильно люблю тебе».
4. Допомога . Батьки повинні постійно допомагати своїм дітям, коли робите для дитини щось особливе, скажіть, що це ви робите тому, що дуже любите її.
5. Ласка . Кожній дитині необхідна ласка. Але є діти для яких ласка найцінніший вияв любові батьків.

Важливо знайти індивідуальний підхід для кожної дитини. Якщо у Вас багато дітей, пам`ятайте всі вони різні та по своєму неповторні. Враховуйте вік дітей, темперамент, індивідуальні особливості. Я впевнена, що знання таких простих, на перший погляд, п`яти потреб дітей, зможуть бути корисними батькам та вчителям у роботі по адаптації.

Висновок. Те, за яким магістральним шляхом піде розвиток школяра у найближчі роки, чи буде період адаптації закладений соціальний та інтелектуальний фундамент успішного подальшого навчання, або з приходом в школу дитина потрапить у чужий, незрозумілий - а отже і ворожий йому - шкільний світ, багато в чому залежить від професійної і власне особистісної зрілості дорослих : батьків, педагогів, вихователів, шкільних психологів. Тобто я вважаю, що для того щоб допомогти дитині відчути себе в школі комфортно, вивільнити наявні у нього інтелектуальні, особистісні, фізичні ресурси для успішного навчання і повноцінного розвитку, педагогам і

психологам необхідно: виявити психологічні особливості дитини; налаштувати навчально-виховний процес на його індивідуальні особливості, можливості та потреби; допомогти дитині сформувати навички і внутрішні психологічні механізми, необхідні для успішного навчання і спілкування в шкільному середовищі. Таким чином, вирішення проблеми успішної адаптації дитини багато в чому визначається характером взаємодії школи та сім'ї.

УХВАЛИЛИ: Провести консультативні батьківські збори з батьками учнів 1 класу.

V. СЛУХАЛИ: Швиденко О.М., заступника директора школи з навчально – виховної роботи, про те, що метою вивчення стану викладання та рівня навчальних досягнень учнів 5-11класів з історії здійснювався фронтальний контроль, що включав такі питання:

- контроль навчальних досягнень учнів;
- відвідування уроків із метою перевірки якості викладання, світоглядного аспекту викладання, застосування набутих знань;
- перевірка матеріального забезпечення кабінету;
- перевірка позаурочної роботи.

Головною метою сучасного загальноосвітнього навчального закладу є виховання громадянина України, соціально зрілої, працелюбної, творчої особистості.

Виходячи з цього, головними цілями навчання історії в школі є:

- формування історичних знань, розвиток історичного мислення учнів, здатності застосовувати історичні знання та набуті вміння;
- виховання в учнів особистих рис громадян України, загальноосвітніх духовних ціннісних орієнтирів, сприйняття ідей гуманізму, патріотизму;
- підготовка учнів до свідомої, активної участі в суспільному житті української держави, формування співвідповідальності за долю України.

Освітній процес в школі здійснюється відповідно до поставленої мети й завдань у процесі вивчення історії.

Історію в 5-9 класах викладає учитель Лємєшова Т.В., вища категорія, старший вчитель, голова районного МО вчителів історії та правознавства, у 10-11 класах Береговий В.М., вища категорія, старший вчитель,

Стан викладання історії, як показують результати контролю знань учнів, ведеться на достатньому рівні. Цьому сприяє фаховий рівень і досвід роботи педагогів, які забезпечують творчий навчальний процес і сприяють розвитку

в учнів історичної свідомості, критичному осмисленню минулого, прогнозуванню майбутнього; вихованню національної свідомості, гідності, загальнолюдських цінностей; розвитку творчого мислення, формуванню власної точки зору та критичного ставлення до інформації, розвитку в учнів інтересу та поваги до історії, розкриттю і розвитку здібностей учнів.

Аналіз відвіданих уроків показав, що вчителями упроваджуються інтерактивні, проектні та інформаційні технології навчання.

На уроках Лємєшової Т.В. відсутня одноманітність у структурі та методиці, учні виявляють своє історичне мислення в процесі вивчення нового матеріалу чи його закріплення. Учитель велику увагу приділяє не стільки оцінюванню обсягу матеріалу, що залишається в пам'яті, скільки вмінню його аналізувати, узагальнювати, активно використовувати, умінню самостійно здобувати знання, вести пошуково-дослідницьку роботу. Створює на уроках атмосферу зацікавленості; спільного пошуку вирішення навчальних проблем, при формуванні предметних компетентностей учнів велику увагу приділяє схемам, таблицям, картам.

Високий рівень пізнавальної активності школярів забезпечується Береговим В.М. через особистісно зорієнтований тип стосунків учителя й учнів, діалогічну побудову уроку, навчальні дискусії, навчально-пізнавальні ігри, лабораторно-практичний метод роботи з документами. Самостійна пошукова діяльність учнів простежується через використання учителем пролонгованого навчання. Береговий В.М. залучає школярів до науково-дослідницької діяльності, до активного використання мережі Internet. Особливо вдалими в практиці роботи вчителя є уроки узагальнення і систематизації знань із використанням активних форм і методів навчання, що забезпечують максимальну самостійність та творчість учнів. Цікаво проходять тижні історії т а правознавства з використанням інтерактивних технологій та інші форми позакласної роботи з предмета.

Уся система роботи вчителя спрямовується на виконання програм, якість викладання та формування компетентностей.

Щорічно учні школи (Лемешев Д, Лиман А.) є переможцями II та III етапів олімпіади з історії, правознавства.

Робота над проблемною темою «Впровадження інноваційних технологій навчання при вивченні історії в старших класах» реалізується вчителем через самоосвіту, участь у семінарах-практикумах, засіданнях методичного

семінару вчителів гуманітарного циклу, через виступи на нарадах, творчих групах, практичних семінарах.

Обмін досвідом здійснюється через відкриті уроки, семінари-практикуми, районні семінари вчителів історії, майстер-класи. Усе це надихає на пошук нових методик, на розробку нових структур уроку, сприяє запровадженню інноваційних технологій, форм і методів на уроках історії.

Рівень знань учнів з історії за І семестр

№ з/п	***Предмет***	***Клас***	***Рівень навчальних досягнень учнів***							
			в	%	д	%	с	%	п	%
1	Історія України	9	-	-	4	44	5	56	-	-
2	Всесвітня історія	9	-	-	5	56	4	44	-	-
3	Історія України	10	-	-	10	100	-	-	-	-
4	Всесвітня історія	10	-	-	10	100	-	-	-	-
5	Громадянська освіта	10	2	20	8	80	-	-	-	-

Кабінет історії обладнаний сучасними стендами, куточками; є в наявності таблиці, карти, ІКТ.

Учителі мають друковані матеріали та розміщують їх на сайті школи.

УХВАЛИЛИ: Стан викладання історії вважати задовільним.

VI. СЛУХАЛИ: заступника директора школи з навчально – виховної роботи Швиденко О.М., що згідно з річним планом роботи школи та з метою виявлення якості освітнього процесу за І семестр 2018/2019 навчального року адміністрацією школи було зроблено аналіз результатів навчальної діяльності. Станом на 24.12.2018 у школі навчається 127 учні, з них: атестовано – 127 учнів.

4 учні школи закінчили І семестр на високому рівні, що становить 4% від загальної кількості учнів 3-11 класів; 33 учні - на достатньому рівні, це складає 34%. Якісний показник навчальних досягнень учнів за І семестр 2018/2019 навчального року становить 38%. Учнів, які закінчили навчальний рік на початковому рівні, немає.

Проведено аналіз результатів навчальних досягнень учнів з навчальних предметів. Перевіркою встановлено, що найвищі показники навчальних досягнень з історії мають учні 10-го класу – 100% (вчитель Береговий В.М.),

З образотворчого мистецтва, мистецтва, трудового навчання та технологій, Захисту Вітчизни учні мають здебільшого достатній та високий рівень знань, про що свідчать високі показники якості знань.

Всього учнів в школі станом на 24.12.2018 – 127 осіб.

Вибуло за І семестр – 1 учень (11 клас Кудашкіна А.);

Прибуло за І семестр – 3 учнів (3 клас Кучів Ю., 2 клас Костюк Я, 5 клас Костюк А.);

УХВАЛИЛИ: Результати навчання взяти до відома.

Голова педагогічної ради Береговий В.М.

Секретар педагогічної ради Мялик О.М.